

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Amazonio. 234.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

tia, consiliisque inopiae progressi sumus, ut nec spatium quidem habeamus Sacerdotij munus Deo exhibendi: quod videlicet mala, quibus vndique cingimur, minimè nobis potestatem faciant instrumenta ea capeffendi, quibus hostilem impetum propulsemus.

Anastasio. 233.

Psalms.

Quod Christus viros sanguinū abominetur, nec eos dūtaxat, verum etiā omnes qui cum ipsis degunt (quod scilicet eorum flagitia & scelera minimè vlciscantur) in Herode ostendit. Etenim post nefariam Baptistæ cædem, relicta regione secessit. Quocirca, nisi & teipsum, & omnes ciues, Herodis fatum subire vis (cum quibus & domus tua, & liberi de medio tollentur) immanem istum furorē comprime. Quid frustra in malam pestē, & exitium festinas?

Matth.

Amazonio. 234.

Matth.

Quid tu incassum libros gestas, & eorū lectionem, per ea, quæ faris, auersaris? Nam cum Dominus ipsum quoque curiosum fæminarum conspectum damnet, tu tamen non modò infano pulchritudinum amore flagras, verum etiam feruile, vrin-tellexi, vitam amplexus es, ut qui cõtubernale seortum acceperis, ac sempiternam ignominia ames. Atqui te illud scripturæ ob oculos habere oportebat, Honorabile connubium in omnibus, & thorus immaculatus, fornicatores autem & adulteros Deus iudicabit: atque illud confectari, hoc odisse. Horrèdum est in Dei manus incidere. Qui hæc scripturæ verba attēdit, haudquaquā his delectatur, verum resistit.

Heb.

Heb.

Sereno. 235.

Matth.

Non ea de caussa Christus, qui pectus ipsum penetrat, ex discipulis suis percõtabatur, Quæ me dicunt homines esse, quod variam hominum de se opinionem ignoraret, sed ut hac ratione certam omnibus confessionem traderet, quam ab eo inspi-

τῆς κυκλοῦντων χειρῶν, οὐ διδόντων ἀλάσθαι τῆς ἀμυπηρίων ὀργάνων. ἐπὶ καὶ Φινεές σφοδρά τῃ ἐξεήσατο, ὅτε θεὸς παρωργίζετο.

Αναστασία. σλγ.

Ὅτι ἐδελύσεται χεῖρὸς τοὺς ἄνδρας, τῆς αἰμάτων. Ὅσα αὐτὸς δὲ μόνους φημί, ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς οἰκοῦντας ἐν αὐτοῖς, ὡς οὐκ ἐπέξιοίνας ἰαῖς αὐτῆς χειρουργίας, δάκνυσιν ἔπι Ἡρώδου. μετὰ γὰρ τὴν τῆς Βαπτίστης μαιφρονίαν καταλιπὼν ἀνεχώρησεν εἰς τοῖς, ἢ μὴ καὶ σαυτὸν καὶ πάντας τὰς ἐν τῇ πόλει τῆς Ἡρώδου βέλει τὴν χεῖρ πελευτῆς, μεθ' ὧν καὶ οἰκός σου καὶ παῖδες ἀφανισθῶσιν, πᾶσαι τῆς ἀπὸ τῆς ματίας. ἢ μάτην ἐπέειγες καὶ ὡς ἐξολόσθαι.

Αμαζόνιο. σλδ.

Τὴν καὶ εἰκὴ βιβλιοφορεῖς, καὶ τὴν ἀγάγῃσι ἐκτρέψῃ οἷς ποιεῖς. τῶν κυρίως γὰρ καὶ αὐτὴν τὴν περιεργον θεῶν κατακρίνοντος, σὶ εἰ μόνον ἔπι μὲν ἡ τοῖς καλλεσι, ἀλλὰ καὶ βίον ὡς ἐγγὼν ἀνδραποδῶδι ἠγάπησας, πόρην συννομοῖ λαβῶν, καὶ αἰώνιον ἀπίμην ἀγαπῶν, θεὸν συνιδῶν τὸ γεγραμμένον. τίμιος ὁ γάμος ἐν πᾶσι, καὶ ἡ καίτη ἀμίαντος, πόριους δὲ καὶ μοιχοὺς κρινεῖ ὁ θεὸς. καὶ τὸ μὲν ζηλωσαι, τὸ δὲ μισῶσαι. φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας θεῶ. ἔχ' ἡδεται τῶτοις, ἀλλὰ καὶ ἀντιπᾶσεται ὡρθόχην.

βιβλιοφορεῖς.

Σερίνη. σλε.

Οὐκ ἀγνοῶν τὴν τῆς ἀληθῶν περὶ αὐτῶν πολυώνυμον δόξαν ὁ τὰς χερδίας ἐμβατεύων χεῖρὸς, ἤρετο τοὺς ἑαυτῶν μαθητῶς, τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι; ἀλλὰ τὴν ἀσφαλῆ ὁμολογίαν διδάξαι πάντας βεβλόμενος, ἦν